

קרנ

# מצרפין שקלים פרק שני שקלים

## העדה

1

## מסורת הש"ס

(א) מזיר כה א, ב, מימות,  
(ג) עיין מזיר כו ב,  
(ד) [מוספתא פ"א] סנהדרין  
מח א, ה, (סנהדרין מח א)  
מוספתא פ"א, ו, ב"ר פרשה  
פב, ו, ברכות פ"ב הלכה א  
מו"ק פ"ג הל"ט, ח, ליה,  
(ט) יבמות לו ב,

## עין משפט

**נר מצוה**

כפ א מ"י פרק ט  
ממזירות הל"א:  
ל ב מ"י שס הל"ו:  
לא ג מ"י פרק ד  
ממעילה הל"ג:  
לב ד מ"י פרק ה  
מפסהמ"ק הל"ח:

לג ה מיי שם:  
לד ו מיי פרק ט מממ"ע  
הלכה יח והל"ז  
טוש"ע יו"ד סימן רנג  
סעיף ו וסימן שנו סעיף  
א:  
לה ז מיי שם טור שו"ע  
שם:  
לו ח מיי פרק ד מאכל  
הלכה ד:

## נוסחת הבבלי

(א) אר"י בר ציבין דר"ח  
(ב) בר ציבין אליבא דר"ח  
כו': (ג) נקטים שמואל ורב  
הקדא ורי"א שלשן כו' רב  
הקדא הדיא דהכא שמואל  
דאמר רב אסי כו' ר"א  
דמיא מותר כו':  
(ד) ואילן על ר"ח כו' ר'  
אלעזר כו' שאיל בשנינו  
כו': (ה) קמי דאורא  
א"ל כו':

## הגהות הגר"א

[illegible]

ציון ירושלים

ואין ממחין ביד  
הפרנסים. עי' נמ"י פ"ק  
דנ"ב ונש"מ ח"א ש"א  
סימן סו: נהגין גבן  
דזעירא לא שאל  
בשלמא דרבה. עיין שו"מ  
פמ"א ח"א בהקדמתו  
ובחיבורי יד שאלו סימן רמז  
בארתי הדברים באורך:

## גליון הש"ס

[ח] עי' ק"ע ולא דק  
בשג"י וז"ל ייחא בחזיו  
עולה וחזיו שלמים וכן הוא  
בש"ס וברמב"ם ועי'  
במס' נזיר דף כ"ה ע"א  
ד"ה יפלו וכן כו ע"ב ד"ה  
תמאי: [ג] עי' בבב"י ד'  
סימן רנג בשם שו"ת  
ה"ה"ש וז"ע. ועיין בבבארי  
הגד"ה ביו"ד שם: [ג] עי'  
תוס' ערוזין דף נג ע"א  
ד"ה וגמרים ועי' שו"ת  
הריב"ש סימן תכ"א:

סוף שסמיר מצוי' א' בהמות חטאת עולה ושלמים  
ועוברות כחן ושלמים הפרישו בעצלים ובימים דמי  
שעברו: וכן אלו תולעו ויפארו עליו נטירות ומקח  
וסופתא פ"ק דמעילה וז"ל ואלן מועלין במקלות  
ללמא דמי ושלמים ינעו ואלן מועלין בשבט: ושלמים: ו  
קדש א"ס חת ילנו לנדרה. כמותר חטאת ואלן כרב  
הקדש: שאין קל להם וכו'. שלא מעניי סיהא להם  
קדש כפי עמלם: שאין קל נטירות כחן בלא א"ס להם.  
דמחללם קשבל נטירות על עמלם מחללי להבא  
להם משל עמלם: לנדרה כחן כפי לשיק: כפרין  
מימר. כפרור כחן פשוט לומר הכינו מותר לחמו  
מותר מותר נכסיו דשמיך ויקבו: דקדיש קדשים  
אינו. דקדש קדשים מותר לנדרה: אפן דלמך.  
ואלמך דסובר ר"ח דמותר להם דוקא א"ס  
ירקב בלא מותר נכסין א"ס קדש קדשים א"ס  
א"כ יפלו לנדרה. דשקלים לקדש קדשים כפין:  
ר"ח אומר יפלו לנדרה. ועשירית האפה קדש  
קדשים חל דכמינה חטאת:

ה'רבה ה' ברוך' מורס צנוים. אס גבו  
צדקה לנורק פדיון צבאס ויומחר  
ישמרוס עד שיפדו בוס צבאס אצל אס  
פירוס לשבו וזכא אורו השבו צמחר: מוסע עני.  
אס גבו ממוס קמור לו מלבוס ויומחר טומנין  
המחר לנורק עמי: מוסע המסאס. אס גבו ממוס  
לנורק קבורה מן חסס המורס לקבורה ממס  
אחרס אצל למת וז המורס ליוורשו דאמלו חאיל  
המס וילומס לגבי יורשו: אס מונע עד שיבאר  
אמס מוסקא ליה אר מחל המס וילומס לגבי  
יורשו אר לא הלכך יחא מונע: בונין לו נפש על  
קברו. פשיטא ליה ר' נתן דלא מחל קברו בנזוס  
לו מנבע עד קברו מחאס מוסר שכבר זכא לו המס  
גבו גבו לו. לגביי המחס שסבר וסח לו תריס  
צבורה ומנאל שיש לו: מוסר המס ליוורשו. ואף  
אר למחרס המחס דמאי דמיא ליוורשו: אס  
עמלן. אמור לגביי דמיין השמונין אר בינו  
אלל לזכות להמס וריין שיש לו לא זכא לו המס  
מעולס וריין שיש יורשו לו הלכך מחאס אורו  
להמנסיס אל אפשר אר מעיין לנורק ממס אחרס  
א"ר ר' יימיה כבעס על שמייע עד דכריי אצל ארין  
אחא יודע אלא מה שאמרתי קרן דרבר וז לא אמרתי  
קרן ומונח קרן להאסי: אר פרוין שניס צנוים. אס  
גבו ממוס לנורק צבאס וז חאיל לשמונין לנורק צבאס

לשנותו לקנות

[illegible]

משנת אליהו

[illegible]

ו'. אמתנין קאי הא דמן מותר מיר לנדבא דוקא שקרי החטא  
ז: ה"ג אלו הן מעוט סמוכים כל ערמי חטא. שמונה עניינים הו  
מן מערבין מכוין וכלו לם המלה לא נסבין ולא מועלין וסיני כדרי  
לסבבא כהן עולה יציא שלמים יציא ומועלין ככולן ואין מועלין במקלסן כ  
דור והוא שקרבה חטאתו בסוף אבל אי קרבו  
שלמים בסוף מותרן שלמים א"ר זעירא אפילו  
קרבו שלמים לבסוף הלכה<sup>6</sup> א אחת היא בבניר  
שתיהי מותרה נדבה מתניתא מסייעא לדין  
מתניתא מסייעא לדין מתניתא מסייעא לדבי זעירא  
אפילו אלו הן מעות סמוכים כל ערמי חטא  
מתיות מעורבות בהן ואפי' הפרשי דמי חטאת<sup>7</sup>  
התוכחה מעות סמוכים הן מתניתא מסייעא לדב  
חסדא אלא<sup>8</sup> ה<sup>9</sup> לחטאתי והשאר לשאר גזירותי  
ממת ז' מועלין ככולן ואין מועלין במקלסן ולא אמר  
מם מת יפלו לנדבה רב חסדא אמר ד' מותר לחמו  
של נייר יורקב א"ר יוסי ויאות להקריבו בפני עצמו  
אין אית יכול שאין לך לחם קרב לעצמו להקריבו  
אין אית יכול אחרת אין את יכול שאין לך גזירות  
נאה בלא לחם לפום כן צריך מימר מותר לחמו  
של נייר יורקב סברין מימר הוא לחמו ויאות  
סביון<sup>10</sup> אמר רבי יוסי בר רבי בון מותר נסביו  
קדשי צדק<sup>11</sup> אינן ה'יפלו לנדבה ואינן דעתיה  
רבי יוסי י<sup>12</sup> אבן רבי בון שמואל אליבא דרב  
חסדא כמותר<sup>13</sup> נסכים ורבי חייא (חסדא) ורבי  
אלעזר שלשתן אמרו דרב אחר רבי חייא (חסדא)  
ההון דאמרן שמואל דאמר רבי יוסי עד דאנו תמן  
לשמועית קל רבי יודה שאיל לשמואל אפרש שקלו  
ממת א"ל יפלו לנדבה אלא<sup>14</sup> ויאות להקריבו מותר  
ונשירות האפה שלו רבי יוחנן אמר ויליכם לים

המלח רבי אלעזר אומר יפלו לגדבה:  
החלכה ה מתני' ומותר שבבים לשבבים מותר  
שבבי לאותו שבבי מותר עניים  
עניים מותר עני לאותו עני מותר <sup>(ז)</sup> המתים  
מתים מותר המת ליורשיו רבי' מותר המת יהא  
מונה עד שיבא אליהו רבי נתן אומר מותר המת  
נונין לו נפש על קברו: גמ' <sup>(ח)</sup> גבו לו בחזקת  
אנין לו ובמצא שיש לו ר' ירמיה סבר מימר מותר  
ממת ליורשיו אמר ליה רבי אידי דחוטרא הגע  
צמק דלא כוונא ללא ליה אמר ליה אנא לא אמרית  
לא מנן דלא תני בשם רבי נתן מותר המת כינה לו  
נפש על קברו ויעשה לו זילוף על גבי מטתו <sup>(ט)</sup>  
אין פודין שבבי בשבוי ואין גובין טלית בטלית  
ואין ממתין ביד פרנסים לכך תני' רשב"א אומר  
<sup>(י)</sup> לאין עושין נפשות לצדיק' דבריהם הן זכרונן  
ויב' יוחנן הוה מסמך <sup>(יא)</sup> ואזל עאל ר' חייא בר  
אבא ויהי בר אלעזר חמי ליה ובמסור ליה במקמה  
אמר הלן תרתי מליהו הדין כבלאה עביד ביה  
חדא דלא שאיל בשלומיה וחדא מיטמר א"ל רבי  
עקב בר אידי כך נהיגין גבהון דועירא לא שאיל  
שלומיה דרבה דאינון נהגון ומקימין <sup>(יב)</sup> דראני  
ערים ונחבאו וישישין קמו עבדו אמר <sup>(יג)</sup> להו מהו  
מיעבר <sup>(יד)</sup> קמי דאדורא צלמי א"ל מה את פליג ר' <sup>(טו)</sup>  
עבר עבדו קמוהי וסמי עיניו א"ל אות ר' אלעזר  
עביד דלא עבר קמו ויעוד <sup>(טז)</sup> עביד הא כבלאה  
דלא אמר שמעתא משמיה נכנסו לפניו רבי אמי  
ר' אסי אמרו לו <sup>(יז)</sup> כך היה מעשה בבית הכנסת  
של טרסיים בנגר שיש בראשו גלוסטרא שנחלקו  
רבי

ונחלקו בו אם מותר להשתמש ב

עקירה משום פסח לכך בשמירה פסול: והוא שקרבה וכו'. אממיתין קאי הא דתנן מו  
וכשקרב החטאת לזכוף ה"ל מותר חטאת שהוא לגדשה: ה"א לו הן מעות סתומים  
חטאת מתוכן אפי"ה ה"ל כמעות סתומין וכאלו עדיין הן מערביין בתוכו וילכו לים המז  
חטאת ילכו לים המלח לא נהניין ולא מועלים והשאר רואה לבייא בהן עולה יביא שלמים יביא

יִיבב"ז

למעט והבא את אמר מן לברוט אמר ר' מנחם  
הא נמי מן למעט מיעוט שאינו בא בן  
שנים מיעוט שאינו בא נקבה ובני אדם מין  
למעט הוא שאינו בא אלא מן האילים בלבד.  
ההיוון והא כחדי ואם מן האין קרענו מן  
השקסא או לא אמר העולם מעשה מותר  
הבבסיא בא עולה הוא ר' זבין פשוין דברי  
לאכילה לדבר שהוא לאכילה ואין משוין דבר  
שוא לאכילה לדבר שאינו לאכילה אמר ר' יוסי  
משוין קדשים קלים לשם קדשים קלים ואין משוין  
קדשים קלים קלים קדשי קדשים ופליג ר' זכורסי  
(דף עט.) אמר ר' נחמן אמר דבר כי אבוא  
מנין לתומר השקסא שקרבי שלמים שנאמר וצחת  
פסח לה' לאכיל לאן ובקרי ולי פסח פה מן  
הבקר אלא מותרה כי לדבר הבא מן הבקר  
והיוני שלמים : תומר גזירים. הפירש עמות לזכור  
גזירין ולא פ' כי [תומר גזירין] : מוסר צנאים.  
ואל פירש מן שיהא תומר שלמים : [תומר צנאים]  
לאותו צנאי לזכרו נדר אפי' אם ישארו : מוסר  
פסח. לתכריזין והולאתו בקרובו יורשוני פסח  
נגמר הדיו ר' (תח) אמר פירשו לעשמייה  
דמי תמר אפי' תכריז לעשמייה דיעי הוונה  
לאן מלתא היא ח"ק סבר כי מיעוב היה יורשין  
אחיל ויתלוינה היא ויורשין ור"מ מספקא ליה אי  
מחיל אי לא הבקר היה מונה עי' שם אלו  
ור' נתן פשיטא ליה דלא מחיל הלכך שפא נפש  
על קברו נפש י' מנצב על קברו לזכר פלוני.  
ירושלמי נאמר בצחוק שאין לו וגמלא שיש לו  
בקר ר' ירמיה לומר מן המות יורשין א"ל  
ר' אמי דחוטרי הגע עמלך דלא כיוון אלא ליה  
ואינו מחי ליתן ופשוטו מגדירו מנין הוכיח אם  
נדר דקדק לאתו וגמלא שהוא רמאי ויש לו  
לחזקו פליג ליתן לו :

## תקלין חדתי

[illegible][illegible]

הביא רבינו האי א"ל אגב כו' כנ"ל: דזעירא לא שאיל כו' וכך נהגין כו' דאיון נהגין ומקיימין והנותן שלום לרבו כו' היינו שאינו אומר שלום עליך רבי ומורי כדפירש"י שם דהא ברפ"ד דנזיר

## תורה אור השלם

ו. רֹאֲוֵי נְעָרִים וְנַחֲבָאוּ וְיִשְׁיִשִׁים קָמוּ עִמָּדוֹ: אִיּוֹב כ ט ח